

## СВЕТОВНАТА ДУША

Явор Гърдев

*«...и започваш да вярваш, че наистина е възможна една световна душа...»  
Дорн, «Чайка»*

Нашият дом е театърът. Ние живеем в него. Немегафорично. Буквално.

Веднъж стъпили в театъра, моментално го разпознаваме като мястото, което сме обитавали далеч преди да ни има и в което без съмнение ще останем завинаги. Установяваме го мигновено и окончателно. Още в незряла възраст. Където и да хвърлят пъповете ни, накрая те падат там.

Един седи дърво, друг вдига къща, а трети сковава сцена, за да заживее на нея. Немегафорично. Буквално.

Растем, съзряваме, стареем и умираме в театъра. Застанали в кръг около сцената, хванати за ръце, събрани в една световна душа.

Ние, отиващите към театъра, всъщност се връщаме у дома.